

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Chorwacji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

sporządzona w Warszawie dnia 19 października 1994 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 19 października 1994 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Chorwacji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku w następującym brzmieniu:

UMOWA

Artykuł 2

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Chorwacji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku

Podatki, których dotyczy umowa

Rzeczpospolita Polska i Republika Chorwacji, pragnąc popierać wzajemne więzi gospodarcze poprzez eliminowanie przeszkód podatkowych, uzgodniły, co następuje:

1. Niniejsza umowa dotyczy podatków od dochodu i od majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz każdego Umawiającego się Państwa lub jego władz lokalnych.

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego i podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwo.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy umowa, należą w szczególności:

- a) w Rzeczypospolitej Polskiej:
- 1) podatek dochodowy od osób prawnych;
 - 2) podatek dochodowy od osób fizycznych;
- (zwane dalej „podatkami polskimi”);

- b) w Republice Chorwacji:
- 1) podatek od zysków;
 - 2) podatek od dochodu;
- (zwane dalej „podatkami chorwackimi”).

4. Niniejsza umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Pod koniec każdego roku właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszystkich zasadniczych zmianach, dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- a) określenie „Rzeczpospolita Polska” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym Polska może sprawować prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
- b) określenie „Republika Chorwacji” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Republiki Chorwacji w ramach jej międzynarodowo uznanych granic, w tym każdy obszar poza wodami terytorialnymi Republiki Chorwacji, który zgodnie z prawem międzynarodowym i ustawodawstwem Chorwacji stanowi obszar, na którym prawa Republiki Chorwacji w odniesieniu do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych mogą być sprawowane;
- c) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, zależnie od kontekstu, Polskę lub Chorwację;
- d) określenie „podatek” oznacza, zależnie od kontekstu, podatek polski lub podatek chorwacki;
- e) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- f) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- g) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę ma-

jącą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

- h) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki przewóz statkiem, statkiem powietrznym lub pojazdem transportu drogowego eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy przewóz statkiem, statkiem powietrznym lub pojazdem drogowym jest wykonywany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- i) określenie „obywatel” obejmuje osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa, spółkę osobową oraz wszystkie osoby prawne, zrzeszenia osób i stowarzyszenia utworzone zgodnie z prawem obowiązującym w Umawiającym się Państwie;
- j) określenie „właściwa władza” oznacza:
- 1) w przypadku Polski — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
 - 2) w przypadku Chorwacji — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie w zakresie dochodu osiąganego tylko w tym Państwie lub majątku położonego tylko w tym Państwie.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ust. 1 tego artykułu osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się w sposób następujący:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);

- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli jest ona obywatelem obydwu Państw lub jeżeli nie posiada obywatelstwa żadnego z nich, to właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ust. 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,
- e) warsztat oraz
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Określenie „zakład” obejmuje również:

- a) plac budowy, montaż lub instalację albo działalność nadzorczą związaną z tymi pracami, jeżeli prace takie trwają dłużej niż dwanaście miesięcy;
- b) świadczenie usług, w tym usług konsultacyjnych wykonywanych przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa za pośrednictwem pracowników lub innego personelu zatrudnionego w drugim Umawiającym się Państwie, pod warunkiem że taka działalność związana z danym projektem lub z projektem ubocznym trwa przez okres lub okresy przekraczające łącznie dwanaście miesięcy w ciągu każdego dwunastomiesięcznego okresu.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania urządzeń, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerebu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) stałej placówki utrzymywanej wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa każdej innej działalności mającej charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności, posiada przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

5. Bez względu na postanowienia ust. 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ust. 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ust. 4 i są takimi rodzajami działalności, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień niniejszego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochód z nieruchomości

1. Dochód, osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody

z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których stosuje się przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, budynków, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do zmiennych i stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki, barki, statki powietrzne oraz pojazdy transportu drogowego nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ust. 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ust. 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ust. 2 nie wyklucza usta-

lenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, aby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. W rozumieniu poprzednich ustępów ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się części dochodu, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski pochodzące z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków, statków powietrznych i pojazdów transportu drogowego podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. Zyski osiągnięte z eksploatacji barek w transporcie śródlądowym podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żegludowego morskiego lub przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej znajduje się na pokładzie statku lub barki, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku lub barki, a jeżeli statek lub barka nie ma portu macierzystego — w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek lub barkę ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Postanowienia ust. 1 stosuje się również do zysków z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

albo

b) te same osoby mają bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przed-

siębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku, między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski tak połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku nałożonego w tym Państwie od tych zysków. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej umowy, a właściwe władze Umawiających się Państw będą porozumiewać się, jeżeli będzie to konieczne.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dywidendy mogą być jednak opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, lecz jeżeli odbiorca dywidend jest ich właścicielem, podatek ten nie może przekroczyć:

- a) 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli odbiorcą dywidend jest spółka (z wyłączeniem spółki osobowej), której udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 25 procent;
- b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Właściwe władze Umawiających się Państw uzgodnią w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tych ograniczeń. Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji lub z innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa podat-

kowego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.

4. Postanowień ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel dywidend, będący ich właścicielem, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki płaćcej dywidendy, działalność gospodarczą przez zakład tam położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia art. 7 lub art. 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i które są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek. Właściwe władze Umawiających się Państw uzgodnią w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tych ograniczeń.

3. Niezależnie od postanowień ust. 2, odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie i płacone na rzecz rządu drugiego Umawiającego się Państwa, władz lokalnych, Banku Centralnego lub jakiegokolwiek instytucji finansowej kontrolowanej przez ten rząd lub odsetki uzyskane od pożyczek gwarantowanych przez rząd drugiego Umawiającego się Państwa, jego władzę lokalną i Bank Centralny lub przez instytucję finansową będącą własnością rządu — będą zwolnione od opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie.

4. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami dotyczącymi tych pożyczek, obligacji lub skryptów dłużnych. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

5. Postanowień ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, rzeczywiście związana jest z zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia art. 7 lub art. 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z których działalnością powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli między płatnikiem a odbiorcą odsetek lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego odsetki, mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekraczają kwotę, która byłaby uzgodniona między płatnikiem a odbiorcą odsetek bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże należności licencyjne, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale ustalony

podatek nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Określenie „należności licencyjne”, użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, oraz patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za informacje związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ust. 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony bądź wolny zawód za pomocą stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście związany jest z działalnością zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia art. 7 lub art. 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z których działalnością powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych, i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a odbiorcą należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnej mająca związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i odbiorca należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomości, o którym mowa w art. 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnięte z przeniesienia tytułu własności statków, statków powietrznych eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej lub barek eksploatowanych w żegludze śródlądowej albo majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków, statków powietrznych lub barek podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Zyski z przeniesienia akcji w spółce akcyjnej, której majątek składa się bezpośrednio lub pośrednio głównie z nieruchomości położonej w Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie.

5. Zyski z przeniesienia tytułu własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ust. 1—4 tego artykułu podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, z wyjątkiem następujących przypadków, gdy taki dochód może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie:

- a) osoba dla wykonywania swojej działalności posiada zwykle stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie; w takim przypadku dochód może być opodatkowany w tym drugim Państwie, lecz tylko w takim zakresie, w jakim dochód może być przypisany tej stałej placówce; lub
- b) osoba przebywa w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy przekraczające łącznie 183 dni w danym roku kalendarzowym; w takim przypadku opodatkowany w danym Państwie może być tylko dochód w nim osiągnięty.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność

lekarzy, prawników, inżynierów, architektów oraz dentyistów i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień art. 16, 18 i 19, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to wypłacane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ust. 1, wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni podczas danego roku kalendarzowego i
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu wynagrodzenia, uzyskiwane z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku lub statku powietrznego eksploatowanego w komunikacji międzynarodowej lub na pokładzie barki eksploatowanej w żegludze śródlądowej, mogą podlegać opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia art. 14 i 15 niniejszej umowy dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artyści

scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód taki, bez względu na postanowienia art. 7, 14 i 15 niniejszej umowy, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ust. 1 i 2 tego artykułu dochód, o którym mowa w tym artykule, będzie zwolniony od opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym wykonywana jest działalność artysty lub sportowca, jeżeli działalność ta jest wykonywana na podstawie umowy lub porozumienia o współpracy kulturalnej między rządami Umawiających się Państw.

Artykuł 18

Emerytury

1. Z uwzględnieniem postanowień art. 19 ust. 2, emerytury i inne podobne świadczenia, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ust. 1, emerytury i inne świadczenia, wypłacane przez rząd Umawiającego się Państwa lub jego władzę lokalną w ramach systemu ubezpieczeń socjalnych Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 19

Pracownicy państwowi

1. a) Wynagrodzenie, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenie takie podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w tym Państwie:

- a) jest obywatelem tego Państwa lub
- b) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. a) Jakakolwiek emerytura, wypłacana z funduszy utworzonych przez to Państwo lub jego władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub jego władzy lo-

kalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna jest obywatelem tego Państwa i posiada w nim miejsce zamieszkania.

3. Postanowienia art. 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń i emerytur mających związek ze świadczeniem usług w związku z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa lub jego władzy lokalnej.

Artykuł 20

Wykładowcy, nauczyciele, studenci

1. Osoba fizyczna, która przebywa czasowo w Umawiającym się Państwie w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych w uniwersytecie, szkole pomaturalnej bądź innej uznanej placówce oświatowej, a która ma lub bezpośrednio przed tą wizytą miała stałe miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniona od opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie z tytułu wynagrodzenia za nauczanie lub prowadzenie prac badawczych, w okresie nie przekraczającym dwóch lat, licząc od dnia jej pierwszego przyjazdu w tym celu. Postanowienia tego nie stosuje się do dochodu z tytułu prac badawczych, jeżeli takie prace są podejmowane nie w interesie publicznym, ale głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub określonych osób. Korzyści przewidziane w tym ustępie nie mogą być przyznane osobie, która w bezpośrednio poprzedzającym okresie korzystała z przywilejów określonych w ust. 2, 3 lub 4.

2. Należności, inne niż wynagrodzenia za osobistą pracę, otrzymywane na utrzymanie się, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta, stypendystę lub praktykanta, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki i który ma albo bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli należności te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

3. Należności, inne niż wynagrodzenie, za osobistą pracę, otrzymywane przez osobę, która przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miała miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, z tytułu zasiłku, stypendium lub nagrody wypłacanej przez prywatną organizację niedochodową, religijną, charytatywną, naukową, literacką lub oświatową albo porównywalną instytucję publiczną, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym Państwie.

4. Student lub praktykant w rozumieniu ust. 2 lub osoba otrzymująca zasiłek, stypendium lub nagrodę w rozumieniu ust. 3, przebywająca w Umawiającym się Państwie przez okres nie przekraczający 4 lat, nie podlega opodatkowaniu z tytułu dochodu osiąganego

z pracy najemnej, pod warunkiem że praca taka jest wykonywana w celu uzyskania dodatkowych funduszy niezbędnych dla utrzymania się, nauki lub szkolenia.

5. Osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, która jest pracownikiem przedsiębiorstwa rządowego lub organizacji albo innej instytucji opisanej w ust. 3 i która okresowo przebywa w drugim Umawiającym się Państwie przez okresy nie przekraczające 1 roku wyłącznie w celu nabycia doświadczenia technicznego, zawodowego i gospodarczego od innej osoby niż takie przedsiębiorstwo, organizacja lub instytucja, podlega zwolnieniu od podatku w tym drugim Państwie z tytułu świadczenia przekazanego spoza tego drugiego Państwa za pracę opłacaną przez takie przedsiębiorstwo, organizację lub instytucję.

Artykuł 21

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie stosuje się do dochodów nie będących dochodami z majątku nieruchomości określonego w art. 6 ust. 2, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą przez zakład tam położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę tam położoną i gdy prawa lub dobra, z tytułu których wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia art. 7 lub art. 14.

Artykuł 22

Majątek

1. Majątek nieruchomy, określony w artykule 6, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a który jest położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki, statki powietrzne i pojazdy transportu drogowego, eksploatowane w komunikacji międzynarodowej, oraz barki eksploatowane w transporcie śródlądowym, jak również

majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków, statków powietrznych, barek lub pojazdów transportu drogowego, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce rzeczywistego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 23

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Republice Chorwacji, to Polska, z zastrzeżeniem postanowień lit. b), zwolni taki dochód lub majątek z opodatkowania. Polska przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby może zastosować stawkę, jaka byłaby zastosowana, gdyby zwolniony dochód nie był wyłączony spod opodatkowania.

b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami art. 10, 11 i 12 może być opodatkowany w Republice Chorwacji, to Polska zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Republice Chorwacji. Takie odliczenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku wyliczonego przed dokonaniem odliczenia, która odnosi się do dochodu uzyskanego w Republice Chorwacji.

2. W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Republice Chorwacji, podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący: Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Republice Chorwacji osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Rzeczypospolitej Polskiej, to Republika Chorwacji zezwoli na odliczenie:

a) od podatku od dochodu takiej osoby — kwoty równej podatkowi zapłaconemu od dochodu w Polsce;

b) od podatku od majątku takiej osoby — kwoty równej zapłaconej od majątku w Polsce.

Takie odliczenie jednak nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu lub majątku, która została obliczona przed dokonaniem odliczenia i która odpowiada części dochodu lub majątku, jaka może być opodatkowana w Polsce.

3. Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej umowy dochód lub majątek osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zwolniony od podatku w tym Państwie, to Państwo to może, mimo to, przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby wziąć pod uwagę zwolniony od podatku dochód i majątek.

Artykuł 24

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie stosuje się również, bez względu na postanowienia art. 1, do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa, prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek dla celów podatkowych z uwagi na stan cywilny i rodzinny, które przyznaje ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień art. 9 ust. 1, art. 11 ust. 7 lub art. 12 ust. 6 niniejszej umowy, odsetki, należności licencyjne, prowizje i inne koszty, ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie zobowiązania pieniężne przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek jest własnością w całości lub w części jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym

się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Postanowienia tego artykułu, bez względu na postanowienia art. 2 niniejszej umowy, stosuje się do każdego rodzaju podatków, bez względu na ich rodzaj i nazwę.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia art. 24 ust. 1 — władzy Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby uniknąć opodatkowania niezgodnego z niniejszą umową. Każde porozumienie będzie wykonane bez względu na terminy ustalone w prawie wewnętrznym Umawiających się Państw.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej umowy. Mogą one również konsultować się wzajemnie w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej umowie.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą porozumiewać się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach, o których mowa w poprzednich ustępach. Jeżeli w celu osiągnięcia porozumienia istnieje potrzeba bezpośredniej wymiany opinii, może to nastąpić w ramach komisji złożonej z przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Państw.

Artykuł 26

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, konieczne do stosowania

postanowień niniejszej umowy, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw dotyczące podatków wymienionych w niniejszej umowie, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami art. 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa, i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądom albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem albo ściąganiem podatków, których dotyczy umowa, lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach tych podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko w tych celach. Mogą one udostępnić te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ust. 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały właściwe władze Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw, lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

Artykuł 27

Członkowie misji dyplomatycznych i urzędnicy konsularni

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub urzędnikom konsularnym

Po zaznajomieniu się z powyższą umową w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 16 stycznia 1995 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *I. Byczewski*

na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 28

Wejście w życie

Niniejsza umowa wejdzie w życie po upływie 30 dni od daty wymiany not dyplomatycznych informujących o zakończeniu w każdym Państwie wewnętrznej procedury prawnej wymaganej dla wejścia w życie niniejszej umowy.

Niniejsza umowa będzie miała zastosowanie w odniesieniu do dochodu i posiadanego majątku osiąganego w ciągu roku podatkowego zaczynającego się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym niniejsza umowa wejdzie w życie.

Artykuł 29

Wypowiedzenie

Niniejsza umowa pozostanie w mocy na czas nieokreślony. Każde z Umawiających się Państw może wypowiedzieć umowę, przekazując w drodze dyplomatycznej notyfikację o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy. W takim wypadku niniejsza umowa przestanie obowiązywać w odniesieniu do osiąganego dochodu i posiadanego majątku w czasie roku podatkowego rozpoczynającego się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym przekazano notę o wypowiedzeniu.

Sporządzono w Warszawie dnia 19 października 1994 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, chorwackim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności tekst angielski będzie rozstrzygający.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej:

K. Kalicki

W imieniu
Republiki Chorwacji:

B. Prka

L.S.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*